

СПОГОДБА МЕЖДУ ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА ИНДОНЕЗИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ ВЪРХУ ДОХОДА

Ратифицирана със закон на Народното събрание - ДВ, бр. 36 от 1992 г. Издадена от
Министерство на финансите, обн., ДВ, бр. 37 от 30.04.1993 г., в сила от 25.05.1992 г.,
попр., бр. 72 от 24.08.1993 г.
кн. 6/93 г., стр. 125
т. 7, р. 1, № 3

Правителството на Република България и правителството на Република Индонезия, потвърждавайки желанието си да насърчават и задълбочават икономическото си сътрудничество във взаимен интерес, желаейки да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци върху доходите, се споразумяха за следното:

Член 1

Обхват по отношение на лицата

Тази спогодба се прилага спрямо лицата, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2

Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази спогодба се прилага спрямо данъци върху дохода, събирани от договарящата държава, независимо от начина, по който се събират.

2. Като данъци върху дохода се считат всички данъци върху общия доход или върху елементи на дохода, включително данъци върху печалбите от прехвърляне на движимо или недвижимо имущество.

3. Съществуващите данъци, по отношение на които се прилага спогодбата, са:

а) в България:

(1) данък върху общия доход и

(2) данък върху печалбата

(по-нататък наричани "български данък");

б) в Индонезия: данъкът върху дохода, събиран съгласно Закон № 7 от 1983 г. (1984 г.)

(по-нататък наричан "индонезийски данък").

4. Тази спогодба ще се прилага също и за всички данъци от същия или подобен по естеството си вид, които са наложени след датата на подписване на спогодбата, в допълнение на или вместо данъците, посочени в ал. 1 на този член. Компетентните органи на договарящите държави се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в данъчните им законодателства, в рамките на един разумен период от време след тези изменения. В случай, че възникне съмнение при определянето, дали дадени данъци са от същия или подобен по естеството си вид, компетентните органи на договарящите държави могат да проведат взаимни консултации, като се имат предвид разпоредбите на чл. 24 (процедура на взаимно споразумение).

Член 3

Общи определения

1. За целите на тази спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) (1) терминът "България" означава Република България, а когато се употребява в географски смисъл, означава територията, върху която тя упражнява своя държавен суверенитет и юрисдикция, както и континенталният шелф и изключителната икономическа зона, в пределите на която тя упражнява суверенни права в съответствие с международното право;

(2) терминът "Индонезия" включва територията на Република Индонезия, както е определено в нейното законодателство, и прилежащите територии, върху които Република Индонезия има суверенни права или юрисдикция в съответствие с международното право;

б) терминът "лице" означава физическо или юридическо лице, включително дружество или всяка друга общност от лица, която се счита като даденост за целите на данъчното облагане;

в) терминът "дружество" означава всяко корпоративно тяло или даденост, която се счита за корпоративно тяло за целите на данъчното облагане;

г) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

д) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб или самолет, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен когато корабът или самолетът се използват само между места, разположени в другата договаряща държава;

е) терминът "компетентен орган" означава:

(1) в България - министъра на финансите или негов упълномощен представител;

(2) в Индонезия - министъра на финансите или негов упълномощен представител;

ж) термините "договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Индонезия според изискванията на контекста; терминът "договарящите държави" означава България и Индонезия.

2. По прилагането на спогодбата от една от договарящите държави всеки термин, който не е изрично определен, ако контекстът не изисква друго, има значението, което му придава законодателството на тази държава по отношение на данъците, спрямо които се прилага спогодбата.

Член 4

Местно лице

1. За целите на тази спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което съобразно законодателството на тази държава подлежи на облагане там поради неговата националност, местожителство, местопребиваване, седалище на управление или регистрация, място на управление или всеки друг критерий от подобен характер.

2. Когато съобразно разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, неговото положение се определя по следния начин:

а) то се счита за местно лице на държавата, в която има постоянно жилище; ако има постоянно жилище и в двете държави, то се счита за местно лице на държавата, с която неговите лични и икономически отношения са по-тесни (център на жизнени интереси);

б) ако държавата, в която се намира центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена или ако няма постоянно жилище в нито една от държавите, то се счита за местно лице на държавата, в която е неговото обичайно пребиваване;

в) ако то има обичайно място на пребиваване и в двете държави или в нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще разрешат въпроса по взаимно споразумение.

3. Когато съобразно разпоредбите на ал. 1 лице, различно от физическо лице, е местно лице и на двете договарящи държави, компетентните органи на държавите ще разрешат въпроса по взаимно споразумение, като се вземе предвид в коя държава е разположено мястото на действителното управление на такава лице.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място, посредством което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) филиал;

в) кантора;

г) фабрика;

д) работилница или цех и

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за извличане на природни богатства, включително кораби, инсталации и други съоръжения за проучване и използване на природни ресурси.

3. Терминът "място на стопанска дейност" също така обхваща:

а) строителна площадка, проект за строеж, инсталация или монтаж или свързана с тях надзорна дейност, но само когато такава площадка, проект или дейност се осъществява в едната от договарящите държави за период, по-дълъг от 6 месеца;

б) предоставянето на услуги, включително и консултантски услуги, от предприятия чрез служители или друг персонал, нает от предприятието за тази цел, но само когато дейностите от този род продължават (за един и същ или за свързан с него проект) вътре в държавата за период или периоди с обща продължителност над 120 дни за всеки дванадесетмесечен период.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член терминът "място на стопанска дейност" няма да включва:

а) използването на съоръжения само с цел складиране или излагане на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запас от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране или излагане;

в) поддържането на запас от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработването им от друго предприятие;

г) поддържането на определено място единствено с цел закупуването на стоки или събирането на информация за предприятието;

д) поддържането на определено място единствено с цел реклама, предоставянето на информация, извършване на научни изследвания или други подобни дейности от подготвителен или помощен характер за предприятието;

е) поддържането на определено място единствено с цел съчетаното упражняване на дейности, посочени в букви от "а" до "д", при условие че цялостният резултат от дейностите е с подготвителен или помощен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, различно от представител с независим статут, по отношение на който се прилага ал. 6, действат за сметка на предприятие на другата договаряща държава и има и обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, счита се, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази договаряща държава по отношение на всяка дейност, която това лице предприема за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 4 на този член.

6. Не се счита, че предприятие на една от договарящите държави има място на стопанската дейност в другата договаряща държава само защото то извършва дейност в тази друга държава посредством брокер, общ комисионер или какъвто и да било друг представител с независим статут, когато такива лица работят в нормалните рамки на своята дейност.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, или което осъществява в тази друга договаряща държава стопанска дейност (независимо дали посредством място на стопанска дейност или не), само по себе си няма да дава основание което и да е от дружествата да се счита за място на стопанска дейност на другото.

Член 6

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), разположено в другата договаряща държава, могат да се облагат в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има значението, което му придава законодателството на тази договаряща държава, в която се намира въпросното имущество. Във всички случаи този термин обхваща имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудването, използвани в селското и горското стопанство, правата, по отношение на които се прилагат разпоредбите на общото право относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижими имущества и правата върху променливи или определени по размера си плащания за разработване или на правото за разработване на минерални залежи, източници и други природни ресурси; кораби, лодки и самолети не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или под аренда или от използване в каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими професионални услуги.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятия на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством място на стопанска дейност,

разположено там. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да бъдат облагани в другата държава, но само такава част от тях, която е относима към това място на стопанска дейност.

2. Съобразно разпоредбите на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством място на стопанска дейност, разположено там, във всяка от договарящите се държави към това място на стопанска дейност ще се отнасят печалбите, които то би реализирало, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите на място на стопанска дейност ще се допуска приспадане на разходите, възникнали за целите на мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, независимо дали са извършени в държавата, където се намира мястото на стопанска дейност, или другаде.

4. За целите на предходните алинеи печалбите, които се отнасят към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и достатъчна причина за противното.

5. Когато печалбите включват елементи на доход, разгледан отделно в други членове, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Морски и въздушен транспорт

1. Печалби, получени от предприятие на едната договаряща държава от експлоатацията на кораби и самолети в международния транспорт, ще се облагат само в тази договаряща държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и за печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

Взаимозависими предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава; или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и предприятие на другата договаряща държава, и в двата случая между двете предприятия в техните търговски и финансови взаимоотношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена.

2. Когато една от договарящите държави включва в печалбите на предприятие на тази държава (и съответно облага) печалби, за които на предприятие от другата договаряща държава са били начислени данъци в тази друга държава, и така включените печалби са печалби, които биха били възникнали в първото предприятие, ако условията, договорени между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, тогава тази друга държава ще направи съответното уточнение по

сумата на наложения там данък върху тези печалби. При определянето на това уточнение ще се вземат предвид и другите разпоредби на спогодбата и компетентните органи на договарящите държави ще се консултират помежду си.

Член 10

Дивиденди

1. Дивиденди, изплатени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице от другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

2. Такива дивиденди обаче могат да се облагат и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице и съобразно законите на тази държава, но ако получателят е действителен ползвател на дивидентите, наложеният данък няма да надвишава 15 на сто от общата сума на дивидентите. Компетентните органи на договарящите държави уреждат по взаимно споразумение начина на приложение на това ограничение. Разпоредбите на тази алинея не засягат данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденди", както е употребен в този член, означава доходи от акции или други права, които не са вземания по дълг, участие в печалби, както и доходи от други корпоративни права, които се третират за целите на данъчното облагане по същия начин, както доходи от акции съгласно законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако действителният ползвател на дивидентите, местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, посредством място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими професионални услуги чрез определена база, разположена там, и участието, с оглед на което се изплащат дивидентите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 съобразно случая.

5. Когато дружество, което е местно лице на една от държавите, получава доходи или печалби от другата договаряща държава, тази друга държава не може да облага с данък изплатените от дружеството дивиденди, освен доколкото тези дивиденди се плащат на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, по отношение на което се плащат дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намираща се в тази друга договаряща държава, нито пък да облага неразпределената печалба на дружеството с данък върху неразпределената печалба на дружеството, дори ако платените дивиденди или неразпределената печалба се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произтичащи от тази друга държава.

6. Независимо от каквито и да било други разпоредби на тази спогодба, когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, има място на стопанска дейност в другата договаряща държава, печалбите от мястото на стопанска дейност могат да бъдат допълнително облагани в тази друга държава в съответствие с нейното законодателство, но така наложеният допълнителен данък няма да надвишава 15 на сто от сумата от такива печалби след приспадането на данъка върху общия доход и другите данъци върху дохода, налагани в тази друга държава.

Член 11

Лихви

1. Лихви, произхождащи от една от договарящите държави и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

2. Тези лихви обаче могат да бъдат облагани и в договарящата държава, от която произхождат, и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако получател е действителният ползвател на лихвите, така начисленият данък няма да превишава 10 на сто от общата сума на лихвите. Компетентните органи на договарящите държави уреждат по взаимно споразумение начина на приложение на това ограничение.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 лихви, произхождащи от една от договарящите държави и получавани или действително ползвани от правителството на другата договаряща държава, включително орган на местната власт, политическо подразделение, централната банка или всяка финансова институция, контролирана от това правителство, се освобождават от данъци в първата посочена държава.

4. За целите на ал. 3 изразите "централна банка" и "финансова институция, контролирана от това правителство" означават финансова институция, капиталът на която изцяло се притежава от правителството на една от договарящите държави, както може да бъде договорено от време - навреме между компетентните органи на договарящите държави, и

а) в случая на България:

"Българска народна банка"; и

б) в случая на Индонезия:

"Индонезийска банка" (Централната банка на Индонезия).

5. Терминът "лихви", употребен в този член, означава доходи от вземания за дълг от всякакъв вид, осигурени или не с ипотечи, даващи или не право да се участва в печалбите на заемополучателя и, по-специално, доходи от държавни ценни книжа и доходи от облигации и полици, включително премии и печалби, свързани с такива ценни книжа, облигации или полици, както и друг доход, приравнен според законодателството на държавата, от която произхожда доходът, към доход от пари, дадени на заем, включително санкции за закъсняло плащане.

6. (Попр. - ДВ, бр. 72 от 1993 г.) Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако действителният ползвател на лихвите, местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга договаряща държава независими професионални услуги чрез определена база, разположена там, и задължението, във връзка с което се плаща лихвата, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 съобразно случая.

7. Счита се, че лихвите произхождат от една от договарящите страни, когато платец е самата тази държава, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната от договарящите държави, има в една от договарящите държави място на стопанска дейност или постоянна база, във връзка с което е възникнала задължнялостта, пораждаща лихвите, и тежестта на тези лихви се понася от това място на стопанска дейност или определена база, то тогава тези лихви ще се считат за произхождащи от договарящата страна, в която се намира мястото на стопанската дейност или определената база.

8. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и действителния собственик на лихвите или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което те се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена от платеща и действителния собственик при липсата на тези взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка от държавите, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторски и лицензионни възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и изплащани на местно лице на другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да бъдат облагани и в договарящата държава, в която възникват и съобразно законодателството на тази договаряща държава, но ако получателят е действителният ползвател на авторските и лицензионните възнаграждения, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от общата сума на авторските и лицензионните възнаграждения. Компетентните органи на договарящите държави уреждат по взаимно споразумение начина на приложение на това ограничение.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използването, или правото на ползване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми или филми и записи за радио>или телевизионно предаване, на всеки патент, търговска марка, дизайн или модел, план, секретна формула или процес, или използването, или правото за използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация, свързана с промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако действителният ползвател на авторските и лицензионните възнаграждения, местно лице на едната от държавите, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, посредством място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга договаряща държава независими професионални услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 съобразно случая.

5. Счита се, че авторски и лицензионни възнаграждения произхождат в една от договарящите страни, когато платещ е самата тази държава, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платещът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на едната от договарящите държави, има в една от договарящите държави място на стопанска дейност или постоянна база, във връзка с което е възникнало задължението да се изплащат авторски и лицензионни възнаграждения, и тежестта на тези авторски и лицензионни възнаграждения се понася от това място на стопанска дейност или определена база, то тогава тези авторски и лицензионни възнаграждения ще се считат за произхождащи от договарящата страна, в която се намира мястото на стопанската дейност или определената база.

6. Когато, поради особените взаимоотношения между платеща и действителния ползвател или между тях двамата и някое друго лице, сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид ползването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена от платеща и действителния ползвател при липса на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка от държавите, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалби на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в ал. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат в тази друга държава.

2. Печалби от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на една от договарящите държави има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалби от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или подобна определена база, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

3. Печалби, извлечени от местно лице на една от договарящите държави от прехвърлянето на кораби или самолети, използвани в международния транспорт, или на движимо имущество, служещо за експлоатацията на такива кораби или самолети, ще се облагат само в тази договаряща държава.

4. Печалби от прехвърляне на имущество, различно от посочено в предходните алинеи, ще се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

Независими лични услуги

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от професионални услуги или от други дейности с независим характер, ще се облагат само в тази договаряща държава, освен ако то има редовно на разположение определена база за извършване на своята дейност в другата договаряща държава за период или периоди, превишаващи 91 дни общ престой в рамките на всяка данъчна година. Ако то разполага с подобна определена база или пребивава в тази друга договаряща държава в рамките на посочения по-горе период или периоди, доходът може да бъде облаган в тази друга договаряща държава, но само такава част от дохода, която е причислима към подобна определена база, или е получена в тази друга договаряща държава по време на посочените по-горе период или периоди.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелните дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 15

Заплати, надници и други подобни възнаграждения

1. Съобразно разпоредбите на чл. 16, 18, 19 и 20 заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на една от договарящите държави за работа по трудов договор, ще се облагат само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага в другата договаряща държава, такова възнаграждение като придобито в нея може да се облага в тази друга договаряща държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1, възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за работа по трудов договор, извършена в другата договаряща държава, ще се облага само в първата договаряща държава, ако:

а) получателят се намира в другата договаряща държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всяка данъчна година;

б) възнаграждението се изплаща от или за сметка на работодателя, който не е местно лице на другата държава;

в) възнаграждението не се изплаща за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят има в тази друга държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член, възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава, за работа, извършена на борда на кораб или самолет, използван в международния транспорт от предприятие на една от договарящите държави, ще се облага само в тази договаряща държава.

Член 16

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения или други подобни плащания, получени от местно лице на едната от договарящите държави в качеството му на член на управителния съвет или всеки подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

Член 17

Артисти и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава като изпълнител от рода на театрален, кино, радио- или телевизионен артист, като музикант или като спортист от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга договаряща държава.

2. Когато доходи от лични дейности, извършвани от изпълнителя или спортиста в това им качество, се получават не от изпълнителя или спортиста, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15, ще се облагат в договарящата държава, в която се извършват дейностите на изпълнителя или спортиста.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 доходите, получени от дейностите, посочени в ал. 1, упражнявани в рамките на културна или спортна спогодба или договореност между договарящите държави или ако посещението в тази договаряща държава е за сметка изцяло или в значителна част на обществените фондове на договарящата държава, на която изпълнителят е местно лице, или на неин орган на местната власт или обществена организация, ще бъдат освободени от данък в договарящата държава, в която тези дейности са извършени.

Член 18

Пенсии

1. Съобразно разпоредбите на ал. 2 на чл. 19 пенсиите и други подобни плащания, изплатени на местно лице на една от договарящите държави, могат да бъдат обложени в тази договаряща държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 пенсиите и други плащания, изплатени на местно лице на една от договарящите държави от източник в другата договаряща държава за работа по договор или услуги, извършени в миналото в тази друга договаряща държава, и всяка вноска, изплащана на подобно местно лице от такъв източник, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

3. Терминът "вноска" означава определена сума, платима периодично в определено време, пожизнено или през определен или определен период от време, на основата на поето задължение да се извършват плащания за пълно и съответно овъзмездяване в пари или паричен еквивалент.

Член 19

Държавна служба

1. а) Възнаграждение, различно от пенсия, изплатено от едната договаряща държава или неин орган на местната власт, на физическо лице за оказани услуги на тази държава или неин орган на местната власт, ще се облага само в тази държава;

б) такова възнаграждение обаче се облага в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази друга държава и физическото лице е местно лице на тази договаряща държава, което:

(1) е гражданин на тази договаряща държава; или

(2) е станало местно лице на тази държава не единствено с цел извършването на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена от или за сметка на фондове, създадени от една от договарящите държави или неин орган на местната власт, на физическо лице за услуги, оказани на тази държава или орган на местната власт, се облагат само в тази държава;

б) подобни пенсии обаче ще се облагат само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази друга държава.

3. Разпоредбите на чл. 15, 16 и 18 се прилагат по отношение на възнаграждения и пенсии за услуги, оказани във връзка със стопанска дейност, извършена от едната договаряща държава или неин орган на местната власт.

Член 20

Преподаватели и учители, научни работници и студенти

1. Физическо лице, което посещава една от договарящите държави по покана на тази държава, университет, колеж, училище, музей или друга културна организация на тази държава, или в рамките на официална програма за културен обмен за период, ненадвишаващ две години, само с цел преподаване, изнасяне на лекции или извършване на научни изследвания в подобна институция и което е или непосредствено преди това посещение е било местно лице на другата договаряща държава, се освобождава от данъци в първата договаряща държава по отношение на възнагражденията, които получава за подобни дейности, ако тези възнаграждения произтичат от източници извън тази държава.

2. Плащания, които учащ се, стажант или практикант, който е или е бил непосредствено преди да посети едната договаряща държава местно лице на

другата договаряща държава и който се намира в първата договаряща държава единствено с цел обучение или стаж, получава за своята издръжка, обучение или стаж, не се облагат в тази първо посочена държава при условие, че такива плащания са от източници извън тази държава.

Член 21

Други приходи

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава без оглед на това, къде възникват, които не са разгледани в предходните членове, се облагат само в тази държава.

2. (Попр. - ДВ, бр. 72 от 1993 г.) Разпоредбите на ал. 1 няма да се прилагат за доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, посочени в ал. 2 на чл. 6, при условие че получателят на такива доходи, който е местно лице на една от договарящите държави, извършва своята стопанска дейност в другата договаряща държава посредством място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, по отношение на които се изплаща доходът, са действително свързани с подобно място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 съобразно случая.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, които не са разгледани в предходните членове, които възникват в другата договаряща държава, могат също да бъдат облагани в тази друга държава.

Член 22

Премахване на двойното облагане

1. В България двойното данъчно облагане се избягва по следния начин:

а) когато местно лице на България получава доходи, които съобразно разпоредбите на тази спогодба могат да бъдат облагани в другата договаряща държава, първата държава ще изключва от облагане такива доходи или капитал. Тези доходи обаче могат да бъдат вземани предвид при изчисляването на сумата на данъка върху останалите доходи и имущество на такова местно лице;

б) (попр. - ДВ, бр. 72 от 1993 г.) независимо от разпоредбите на т. 1, буква "а", когато местно лице на България получава лихви или авторски или лицензионни възнаграждения, които в съответствие с разпоредбите на чл. 11 и 12 могат да бъдат обложени в Индонезия, България ще позволява намаление на данъка върху дохода на подобно местно лице със сума, равна на сумата на данъка, действително платен в Индонезия. Това намаление обаче не може да превишава частта на българския данък, начислена преди предоставянето на намалението и причислима към тези елементи на дохода, произтичащи от Индонезия.

2. В Индонезия двойното данъчно облагане ще се елиминира по следния начин:

а) когато местно лице на Индонезия получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба могат да бъдат обложени в България, сумата на платимия български данък за доходите ще бъде предоставена като кредит срещу индонезийския данък, наложен на това местно лице. Сумата на кредита обаче не може да надвишава тази част от индонезийския данък, причислим към подобни доходи;

б) за целите на предоставянето на кредит, съответно буква "а" на тази алинея, данъкът, платен в България, ще се счита, че включва и данъка, който би

бил платим при други обстоятелства, но е бил намален или опростен в България в съответствие с правните й разпоредби за данъчни облекчения. Разпоредбите на тази алинея обаче ще бъдат приложими в съответствие с действащото индонезийско законодателство.

Член 23

Равенство в третирането

1. Граждани на едната договаряща държава не се подлагат в другата договаряща държава на каквото и да било облагане или свързани с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени гражданите на тази друга държава при същите обстоятелства. Тази разпоредба независимо от разпоредбата на чл. 1 ще се прилага и за лица, които не са местни лица на едната от или и на двете договарящи държави.

2. Терминът "граждани" означава: а) всички физически лица, притежаващи гражданство на една от договарящите държави; б) всички юридически лица, сдружения и асоциации, чийто статут като такива произтича от действащото законодателство на една от договарящите държави.

3. Облагането на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, и облагането на независимите лични услуги не може да бъде по-малко благоприятно в тази друга държава, отколкото облагането на предприятия на тази друга държава, извършващи същите дейности.

4. Нищо, съдържащо се в този член, не може да задължи която и да е от договарящите държави да предоставя на физически лица, които не са местни лица на тази държава, никакви лични намаления и облекчения за целите на данъчното облагане, каквито тя предоставя на физически лица, местни лица на тази държава.

5. Предприятие на една от договарящите държави, чийто капитал е напълно или частично притежаван или контролиран, пряко или непряко, от едно или няколко местни лица на другата договаряща държава, няма да се облагат в първата договаряща държава с каквито и да е било данъци или свързани с тях изисквания, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него изисквания, с които се облагат или могат да бъдат обложени други подобни предприятия на първата държава.

6. За целите на определяне на облагаемите доходи на местно лице на една от договарящите държави, лихвите, авторските и лицензионните възнаграждения и другите плащания, изплащани от местно лице на една от договарящите държави на местно лице на другата договаряща държава, ще се приспадат по същия начин, както ако биха били платени на местно лице на първата държава.

7. В този член терминът "облагане" означава данъците, по отношение на които се прилага тази спогодба.

Член 24

Процедура на взаимно споразумение

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от средствата, предвидени в националните законодателства на тези държави, да отнесе своя случай в компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице или, ако случаят попада под ал. 1 на чл. 23, на тази договаряща

държава, на която е гражданин. Случаят трябва да бъде представен в срок две години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган ще положи усилия, ако възражението изглежда основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне облагане, което не е в съответствие със спогодбата.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или приложението на спогодбата. Те могат също така да се консултират помежду си за избягване на двойното данъчно облагане в случаите, които не са предвидени в спогодбата.

4. Компетентните органи на държавите могат да поддържат пряка връзка с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи. Чрез консултации компетентните органи ще развият съответни двустранни процедури, условия, методи и техники за прилагането на процедурата на взаимното споразумение, предвидена в този член.

Член 25

Размяна на информация

1. Компетентните органи на държавите ще си разменят необходимата информация за изпълнението на разпоредбите на тази спогодба или за вътрешното законодателство на договарящите държави, отнасящи се за данъците, за които се прилага спогодбата, дотолкова, доколкото облагането, предвидено в тях, не противоречи на спогодбата, както и за да се избегне отклонението от плащането на тези данъци. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, се счита за поверителна по същия начин, както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази договаряща държава. Ако обаче информацията поначало се счита за поверителна в изпращащата страна, тя ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища или административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, правоприлагането и принудителното изпълнение или по отношение решаването на жалби във връзка с данъците, обхванати от спогодбата. Такива лица или органи използват информацията само за такива цели, но могат да разкрият информацията по време на открити съдебни процеси в съдебни решения.

2. В никакъв случай разпоредбите на ал. 1 няма да се тълкуват като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да взема административни мерки, отклоняващи се от законодателството и административната практика на тази или другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да бъде получена съобразно законодателството или по обичайния административен път от тази или другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която ще разкрие каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, разкриването на която би било в противоречие с обществения ред (ордр публик).

Член 26

Разни правила

Разпоредбите на тази спогодба няма да се считат за ограничаващи по какъвто и да е начин всяко изключение, освобождаване, намаляване, кредитиране или всяко облекчение, съгласувано сега или отсега нататък:

а) според законите на една от договарящите държави при определянето на данъците, които тази държава налага; или

б) според каквото и да е друго специално споразумение във връзка с данъчното облагане, свързано с икономическото или техническото сътрудничество между договарящите се страни.

Член 27

Дипломатически представители и консулски служители

Нищо в тази спогодба не засяга финансовите привилегии на дипломатическите представителства или консулските служители съобразно общите норми на международното право или съобразно разпоредбите на специални споразумения.

Член 28

Влизане в сила

1. Спогодбата ще влезе в сила от датата на последното от уведомяванията, с които съответните правителства ще се уведомяват взаимно писмено, че формалностите, изисквани от конституциите на съответните държави, са били изпълнени.

2. Спогодбата ще има сила:

а) по отношение на данъците, удържани при източника от или след 1 януари на годината, следваща тази на влизане в сила на спогодбата;

б) по отношение на другите данъци, за данъчните години, започващи от или след 1 януари на годината, следваща тази на влизане в сила на спогодбата.

Член 29

Прекратяване на действието

Тази спогодба остава в сила, докато бъде прекратена от една от договарящите държави. Всяка от договарящите държави може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път чрез писмено съобщение за прекратяването на или преди 30 юни на всяка календарна година след изтичането на период от пет години от годината, в която спогодбата влиза в сила.

В такъв случай спогодбата преставя да действа:

а) по отношение на данъците, удържани при източника от или след 1 януари на годината, следваща тази на връчване на съобщението за прекратяване;

б) по отношение на другите данъци, за данъчните години, започващи от или след 1 януари на годината, следваща тази на връчване на съобщението за прекратяване.

В удостоверение на горното долуподписаните, съответно упълномощени за това от техните съответни правителства, подписаха тази спогодба.

Изготвена в София на 11 януари 1991 г. в два оригинални екземпляра на английски език, като и двата текста имат еднаква сила.

За правителството на
Република България:
Иван Костов,
министър на финансите

За правителството на
Република Индонезия:
А Кобир Сасрадипан,
извънреден и пълномощен
посланик на Република
Индонезия в Република България